

XVII. évfolyam 39. szám
A.D. 2012. november

KERESŐ SZÓ

a rákosmenti evangélikusok
értesítője

„...A KEGYELEM ÉS AZ IGAZSÁG JÉZUS KRISZTUS ÁLTAL JELENT MEG.” (JN 1,17)

Wiszkidenszky András

Karácsonyra készülünk. Testileg és lelkileg is. Testileg: hatalmas, „őrületes” készülődés, takarítások, vásárlások. Egyrészt táplálékszerzés az ünnepre, másrészt ajándékok vétele. Főzések, sütések. Üdvözlőlapok, levelek megírása... és még egymillió egyéb teendő. Készülünk lelkileg is. Mintha rendesebbek lennénk: önmagunkban is, egymással is. Talán nincs ember, akinek szívébe ne lopózna be valami különleges érzés. A médiában egyre több a közelgő ünneppel kapcsolatos közlés. Mind sűrűbben hangzanak el: szeretet, békesség, család, szegénység, megbocsátás, segítség, ajándék, születés, gyermek, „Jézuska” – Jézus.

A nem vallásos, nem hívő, más vallású is tudja, miről szól a karácsonyi ünnep. A keresztény ember pedig különösen is – hiszen a Megváltó, az Üdvözítő születésére emlékezünk, Isten Fiának az eljövetelére, arra, hogy jó 2000 évvel ezelőtt eljött a világra; az Isten emberként állt elénk, hogy megmutassa, kinyilatkoztassa önmagát az embernek. És emlékezünk – emlékezzünk – a születés után történetekre: az Ő életére, szenvedésére, halálára! – feltámadására! És mindez, hogy emlékezhetünk, készülhetünk, várhatunk, szerezhetünk, megbocsáthatunk, segíthetünk, ajándékozhatunk, együtt lehetünk; az, hogy Ő megszületett, itt élt, szenvedett, meghalt, feltámadott – mindez egy szóban, egy fogalomban fókuszálódik, sűrűsödik, és egyben ebből a szóból, fogalomból ered, indul ki, innen sugároz be mindent.. ez a szó, ez a fogalom a **kegyelem**, mégpedig a Mindenható Isten kegyelme, amit annyira, annyiféle módon próbálunk megragadni, meghatározni.

Pl. ahogyan az Értelmező Szótár: „kegyelem: Isten bűnbocsátó szeretete.” Beszélünk róla a dogmatika kissé száraznak tűnő nyelvén: „... a kegyelem elsősorban olyan belső ajándék, amely elesett természetünket gyógyítja, felemeli.” (Augustinus) És együtt mondjuk a költővel szép, megérintő versében:

Akkor megnyílik magától az ég...
 Akkor – magától – szűnik a vihar,
 Akkor – magától – minden elcsitul,
 Akkor – magától – éled a remény.
 Álomfáidnak minden aranyágán
 Csak úgy magától – friss gyümölcs terem.
 Ez a magától: ez a kegyelem. (Reményik Sándor)

Igen, tudunk beszélni és beszéljünk is Isten kegyelméről, ami végül is mégsem csupán egy szó, nem fogalom, hanem a „legigébb” ige, a „legcselekvőbb” cselekvés – mert a kegyelem munkál rajtunk, hat bennünk, tesz értünk.

Ez a kegyelem küldte közénk a Krisztust, aki által megjelent a kegyelem – aki maga a **Kegyelem!**

És a sok-sok név között, amivel az Urat illetjük, amivel ki akarjuk a magunk számára fejezni: Gyermek, Király, Pásztor, stb... ez a legnagyobb, mert e nélkül a többi sem létezne. Őt, a testet öltött, üdvözítő Kegyelmet ünnepeljük karácsonykor, őt köszöntjük, őt imádjuk!

Kegyelem nekünk és békesség! Ámen.

Megjelent a Kereső Szó 2002. decemberi számában

„A HIT BIZTONSÁGÁT ÉS A SZERETET ELKÖTELEZETTSÉGÉT JELENTI”

Interjú Erdészné Nagy Évával, a Podmaniczky János Evangélikus Óvoda és Általános Iskola igazgatójával – Készítette: Mirák Katalin

Kedves Éva, milyen szálak fűznek a XVII. kerülethez?

Várpalotán születtem, és itt végeztem alap- és középfokú tanulmányaimat. Budapestre főiskolai tanulmányaim révén kerültem, és mivel férjem budapesti, így itt eresztettünk gyökeret.

A XVII. kerületbe – első önálló lakásunkba – 1990-ben költöztünk, és ikerfiaink is ide születtek, itt tanulnak. Én pedagógusként 1991 óta dolgozom a kerületben, kezdetben biológia-kémia szakos tanárként, osztályfőnökként, majd 1993 óta igazgatóként.

Munkám mellett 1995-ben elvégeztem a BME Közoktatásvezetői Posztgraduális Szakát, majd 2012-ben a Nemzeti Közszolgálató Egyetemen szereztem újabb diplomát. Vezetésem alatt a most már Podmaniczky János Evangélikus Óvoda és Általános Iskola számos változáson ment keresztül, mind tartalmi vonatkozásában, mind külső megjelenésében. Szerencsésnek mondhatom magam, mivel egy lelkes, nyitott közösség állt mindvégig mellettem.

A XVII. kerületet megszerettem, és örülök, hogy a „véletlen” ide sodort minket közel negyed évszázaddal ezelőtt.

Az eddigiekhez képest miben más számodra az idei tanévkezdés? Az új helyzetben milyen feladatokkal kell most megküzdened?

Alapvetően nem érzem másnak az idei tanévet, hiszen az iskola életében eddig is alapértékeket képviselt a nevelés, a mások elfogadása, segítése, szeretete. Talán úgy mondhatnánk, hogy a lehetőségek kitágultak e téren. Ami eddig nevelésünk kiegészítő eleme volt, az most alappillér lett. Úgy gondolom, hogy az átadással kapcsolatos munkák dandárját elvégeztük, persze azért igen sok feladat van még hátra. Az operatív és adminisztratív munkák mellett a legfontosabb azoknak a kétségeknél a feloldása volt (és talán még ma is akad belőlük), melyek mind a kollégákban, mind a szülőknél felmerültek az egyházi fenntartással, a világnézeti elkötelezettséggel és a fenntartói szándékokkal kapcsolatban. Ehhez a nyitottság és elfogadás ellenére sok türelemre és megértésre, párbeszédre volt és van szükség.

Az iskola élete alapvetően nem változott meg, és örömmel tapasztaltuk, hogy a fenntartó és az egyházközösség is támogat minket hagyományaink megtartásában. Nagy öröm számunkra, hogy nemcsak szóban, hanem tényleges tettekben is megnyilvánul az, hogy a kerületi egyházi közösség valóban sajátjának érzi iskolánkat.

Ferihegyi, Laborcz, Podmaniczky. A sorozatos névváltoztatások között ez utóbbi nemcsak formai, de tartalmi változásokat is hozhat az intézmény életében. Milyen lehetőségeket látsz az új helyzetben?

Valóban sok változáson mentünk keresztül, de ahogy mondani szokás, rohanó világunkban egyetlen dolog állandó, ez pedig a változás. Ötven éves múltunkban sokféle társadalmi, politikai, gazdasági helyzetet átéltünk, és követnünk kellett az új irányokat. Egy kicsi iskola a mai gazdasági, pénzcentrikus szemléletű környezetben mindig veszélyben érezheti magát, holott a gyerekek szempontjából egy családias, egymást ismerő és elismerő közösség nagyobb nyugalmat, biztonságot jelent. Ha visszagondolunk az elmúlt évek, évtizedek oktatási irányváltásaira, a mostani helyzet több évszázados, kiforrott és kifinomult értékrendet tud behozni életünkbe. Az új helyzettől stabilitást, megnyugtató folytonosságot várok az intézmény életében.

Milyen volt a fogadtatása a változásnak? Igazgatóként milyen visszajelzéseket kapsz a szülőktől és a gyerekektől? Milyen problémák és pozitívumok fogalmazódnak meg számodra a különböző reakciókból?

Kezdetben nagy volt a bizonytalanság. A döntések lassan születtek meg, és az egyeztetések hosszú ideig tartó elhúzódása alatt sok téves információ, pletyka kezdett terjedni. Attól a pillanattól kezdve, hogy megteremtődött a lehetőség a szülők korrekt tájékoztatására, tisztult a kép, és egyre nagyobb mértékben váltotta fel a bizonytalanságot a bizakodó várakozás. Az egyetlen komoly aggályt a gyerekek elhelyezése jelentette, hiszen a korábbi két épület helyett egy épületbe szorultunk, így egy kicsit szűkösebben vagyunk. Az elfogadottságot jól szemléltetheti, hogy mindössze néhány gyermeket vittek el a szülei másik iskolába, illetve az is, hogy a szülők több mint egyharmada kért a gyermeke számára hittan oktatást az etika helyett. Nagy örömmre szolgál, hogy mind az óvodából, mind az iskolából szinte csak pozitív visszajelzések érkeznek, és máris elindult az érdeklődés intézményünk iránt.

Mióta a rendszerváltás után az evangélikus egyház sorra szerezte vagy kapta vissza egykori iskoláit, felettünk lebeg a kérdés, és keressük rá a választ: mitől egyházi és mitől evangélikus egy iskola? Neked milyen elképzelésed van erről?

Az evangélikus intézmény az evangélikus hit alapján, nevelésén alapul, világnézetileg elkötelezett, így már a fogalom is magában hordozza, hogy az iskolai oktatás légköre olyan alapokon nyugszik (kell nyugodnia), ami megkülönbözteti egy világi iskolától. Olyan évezredes tanokon nyugszik (igazságokat vall magáénak), amelyek fogódzót és biztos alapot adnak a legtöbb olyan kérdés megválaszolására, amit világi alapon nehezebb elfogadni vagy megmagyarázni (az élet és a halál, a jó és a rossz, a világ teremtése, stb.) Az erkölcs, a tolerancia, az egymás elfogadására való nevelés iskolánkban eddig is alapvető értékek voltak. Ezt most tovább erősíti az egymás iránti szeretet, és az együvé tartozás hangsúlyozása. Egy 50 éves intézmény is rendelkezik hagyományokkal, ugyanakkor most egy olyan közösség részévé válhattunk, amely fél évezredes múltra, hagyományokra tekinthet vissza, így rendkívül sok tapasztalatot, tudást rejt magában. Reményeim szerint egy egyházi, egy evangélikus iskola toleránsabb, a világ dolgaiban könnyebben eligazodni tudó, stabil meggyőződésű diákokat bocsáthat ki.

Hogyan alakult a kapcsolatod a rákoskeresztúri evangélikus gyülekezettel, miután egy hivatalos döntésfolyamat során egyszerűben egyházi iskola igazgatója lettél? Hogyan hatott ez a hithez és egyházhoz való viszonyodra?

Nagy megtiszteltetésnek érzem, és talán az eddig végzett munkám megbecsülésének tekintem, hogy engem kértek fel az intézmény vezetésére. A megtiszteltetés mellett ez nagyon sok munkát és felelősséget is jelent, mind az én, mind a munkatársaim számára. Az a bizalom, hogy közel két évtizedes vezetői munkám után nekem adatott meg a lehetőség, hogy átvezessem az intézményt ebbe az új valóságba, egyben segítség is volt a folytonosság biztosításához. Nagy örömmel tölt el, hogy mind a tantestület, mind a gyerekközösség szinte változatlan összetételben folytatta munkáját. A kollégák elfogadók, befogadók voltak, pedig mind az egyén, mind a közösség számára rendkívül sok bizonytalanságot, ismeretlent tartogatott a változás. Ugyanezt az örömet érzem a gyülekezettel szemben is, amely szeretettel, támogatóan fogadott engem.

Összességében ez a változás nekem egy új közösséghez tartozást, és a hithez való szorosabb kötődést eredményezte. Úgy gondolom, hogy mindez a hit biztonságát és a szeretet elkötelezettségét jelenti számomra.

SZOLGÁLAT

MEGALAKULT A NŐEGYLET

Cseppelyné Gébele Gabriella

Örömmel adjuk hírül a gyülekezet minden tagjának, hogy 2012. szeptember 29-én – a nőegyleti munka 71 évi szüneteltetése után – megalakult a Rákoskeresztúri Evangélikus Nőegylet.

Szeptember 29-én délután a rákoskeresztúri templomban összegyűlt hölgyek részt vettek a *Reformáció és a nők* tematikus év keretében megrendezett *Keresd a nőt! Nők a Bibliában és az evangélikus egyháztörténetben* c. kiállítás megnyitóján. A kiállítást dr. Kertész Botond, az Evangélikus Országos Múzeum tudományos munkatársa mutatta be.

Dr. Kertész Botond elismerően szólt a nőknek a társadalomban és a gyülekezetekben betöltött szerepéről, és megismertette a jelenlévőkkel a nőegyleti munka történelmi előzményeit.

A Nőegylet alakuló ülésére a kiállítás megtekintése után, szeretetvendégség keretében került sor. A jelenlévő körülbelül 40 gyülekezeti nőtestvér a Nőegylet elnökének választotta meg **Sziklai Istvánné Katalin** testvérünket, jegyzőnek **Cseppelyné Gébele Gabriellát**.

Nagyné Szeker Éva lelkész asszony felolvasott a Nőegyleti Napló első – 1934. október 15-én kelt –, alakuló üléséről szóló bejegyzésből. Az 1934-es bejegyzés szerint a Nőegylet célja egymás megismerésén keresztül a lelki erők fokozása és szeretetmunkával szolgálat a gyülekezet szegényeinek.

A 78 évvel ezelőtt bejegyzett célkitűzések összecsengenek a Nőegylet jelenlegi céljaival. A Rákoskeresztúri Evangélikus Nőegylet a Rákoskeresztúri Evangélikus Egyház-községeen belül működő olyan belmissziói csoport, melynek célja, hogy a gyülekezet életében és szolgálatában részt venni kívánó nőtestvéreket összetartsa, és szolgálatra aktivizálja.

A megalakult Nőegylet írásba foglalta hitvallását, mely így szól: „**Mi nők, akiket Isten saját képmására teremtett, és Jézus Krisztusban tanítványságra hívott el és a Szentlélek által megerősített, elkötelezzük magunkat a hitben való növekedésre, a kapott ajándékainkkal való szolgálatra, egymás támogatására és építésére.**”

A Nőegyletnek tagja lehet minden nőtestvér, aki egyetért célkitűzéseinkkel. Mivel minden szolgálatra elkötelezett lélekre, segítő kézre szükség van, ezért szeretettel várjuk nőtestvéreinket a következő nőegyleti ülésekre.

A Nőegylet munkája segítse a gyülekezet épülését, és szolgálja Urunk dicsőségét!

EMLÉKEZÉS

WISZKIDENSZKY ANDRÁS TÉRFELET VÁLTOTT

Zászkaliczky Pál

2010 tavaszán egy rákoscsabai istentisztelet után a szemem láttára kapott infarktust. Mivel aznap püspöklátogatás volt a gyülekezetben, többeknek sietniük kellett, így én vártam meg, míg felesége, majd pedig a mentő megérzik. Borzaszó tehetetlenséget éreztem, hogy szörnyű fájdalommal ott szenved ez a jó ember, és nincs eszközöm, hogy segítsek rajta. Akkor még kapott további időt.

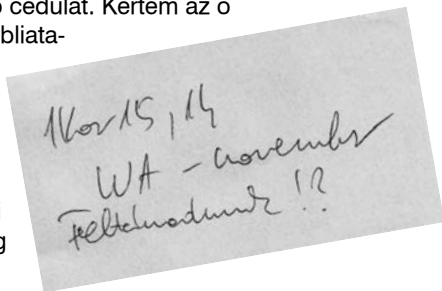
Szeptember 4-én, kedden még együtt ültünk néhányan a parókia kistermében munkatársi megbeszélésen, és egyeztettük az őszi időszak gyülekezeti programjait, szolgálatait. András megkérdezte, hogy kell-e az óvodába Mikulás, mert szívesen vállalja, de akkor addig nem vágja le a szakállát. Ezen aztán elég sokáig viccelődtünk.

Másnap lekéstem azt a vonatot, amellyel rendszeresen szoktam hazajönni. Valaki feltartott, egy kicsit bosszús is voltam miatta. Aztán a következőt megcélözva ballagtam a Keletiben a 6. vágány melletti peronon, szembe velem elég sokan jöttek. Örömmel fedeztem fel közöttük Andrást. – Hát te? Honnan? Hova? – kérdeztem. – Megtartottam a csabai bibliáorát, és most sietek, mert meccsünk van. Egy kicsit elkések, így az elsőt elvesztettem, de a másodikra odaérek még. (András egy korosztályos csapatban igazolt pingpongjátékos volt.) – Akkor siess, sok sikert! – váltunk el egymástól. Léptem párat, és visszafordultam, hogy utána szóljak, hogy „Vigyázz magadra!”, de már elnyelte a tömeg.

Csütörtökön reggel tudtam meg, hogy fél órával később, az első meccse közben, térfélcseré alatt összeesett és meghalt. Azt mondják a csapattársak, hogy jól ment neki a játék.

Augusztus óta őrzöm az asztalomon az itt látható cédulát. Kértem az ő segítségét is, hogy a Középkör idei alkalmaira a bibliatárlás sorában ő is vállaljon egyet. Amikor felhívott, lefirkantottam az általa megadott ígéreltet, időpontot és címet.

Hiszem, hogy Andrást felkészülten érte ez a pillanat, ami valódi térfélcseré lett. Majd azon az Úr által rendelt napon, amikor felharsannak a mennyei trombiták, András számára felkiáltójeles valóság lesz a feltámadás.

AHOGY Ő SZERET

Erdészné Kárpáti Judit

„**A**z az indulat legyen bennetek, ami Krisztus Jézusban is megvolt: mert ő Isten formájában lévén nem tekintette zsákmánynak, hogy egyenlő Istennel, hanem megüresítette önmagát, szolgai formát vett fel, emberekhez hasonlónak lett, és magatartásában is embernek bizonyult; megalázta magát, és engedelmeskedett mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig.”

(Fil 2,5–8)

„Megtennénk, amit Jézus tett? Egy pompás kastélyt cserélt fel egy koszos istállóval. Az angyalok imádatát cserélte fel gyilkosok társaságával. A világmindenséget tarthatta volna a tenyerében, de lemondott róla, hogy egy szűz méhében lebegjen.

Isten helyében aludnánk szalmán, táplálkoznánk emlőből, és hagynánk, hogy pelenkázzanak? Én nem hagynám, Krisztus mégis hagyta.

Eljönnék akkor is, ha tudnánk, hogy csak néhány embert érdekel a jöttünk? Ha tudnánk, hogy azok, akiket szeretünk, az arcunkba fognak nevetni, akkor is törődnék velük? Mindent ugyanúgy alkotnánk meg, még ha tudnánk is, hogy az általunk alkotott nyelvek kigúnyolnak, az általunk teremtett szájak leköpnek, az általunk formált kezek keresztre feszítenek? Krisztus megtette. Fontosabbnak tekintenék önmagunknál a bénát és a rokkantat? Jézus fontosabbnak tekintette.

Megalázta magát. Eljött, és ahelyett, hogy az angyaloknak parancsolt volna, szalmán aludt. Csillagok helyett Mária ujjába kapaszkodott. A tenyér, amely a világmindenséget tartotta, elfogadta a katonától a szöveget.

Miért? Mert ilyen a szeretet. Önmaga elé helyezi a szeretett lényt. A lelkünk fontosabb volt neki saját vérénél. Örök életünk fontosabb volt saját földi életénél. A mi mennyei helyünk fontosabb volt neki, mint saját helye a mennyben, és lemondott róla, hogy mi megkaphassuk a magunkét. Ennyire szeret. Mindennél fontosabbak vagyunk neki, mert *szeret*.”

(Részlet Max Lucado: *Ahogy szeretni érdemes* c. könyvéből)

Kedves rákosmenti evangélikus testvérem, megszeretted-e már Te is Krisztust? Vagy még szemlesütve fordulsz el Tőle? Inkább zavartan elhessegeted a ma is ajtódon kopogtató Igazságot, a sok-sok „igazán fontos” tennivalóba mélyedve? Ne félj Tőle; múltadtól, jövődtől sem, Ő mindent tud rólad, mégis *így* szeret. Földre született, érted halt, feltámadt – megváltott. Azt szeretné, hogy veled *élj*. Légy az Ővé!

GYÜLEKEZETI KIRÁNDULÁS: SZÉCSÉNY, IPOLYTARNÓC

Herzog Ferenc

Október 13-án került sor gyülekezetünk őszi kirándulására. Ezúttal Palócföldre, az Ipoly mentére látogattunk el: Szécsénybe és Ipolytarnórcra. Egy gyülekezeti kirándulás mindig jó alkalom arra, hogy azok, akik régi ismerősök, kötetlenül beszélgethessenek – buszban, fehér asztalnál, séta közben – akik pedig még nem vagy csak látásból ismerik egymást, azok személyes ismerősként üdvözölhessék egymást a legközelebbi találkozáskor. Istennek hála, megtelt a nagy busz, amivel utaztunk.

Először Szécsényben a XIV. században alapított Ferences-rendi kolostort és templomot tekintettük meg. Itt Szécsényben az 1705-ös országgyűlés alkalmával kiáltották ki Vezérlő Fejedelemmé II. Rákóczi Ferencet, akinek tiszteletére a sekrestye felett elhelyezkedő gótikus terem ma a Rákóczi-szoba nevet viseli. A kolostorlátogatás után a magyar vidéki barokk építészet értékes emlékét, a szécsényi Forgách-kastélyt néztük meg.

Harmadiknak az evangélikus templomban jártunk. Okiratok igazolják, hogy az evangélikusoknak a 17. század első felében a várban kőből épült templomuk – mely a török időkben fürdő volt – paplakjuk és iskolájuk is volt. A jelenlegi evangélikus templom a hívek gyűjtéséből, banki hitelből és nemkülönben a Pulszky család áldozatkészségéből épült fel 1884–1892 között. A templomban Zászkaliczky Pál felügyelőnk rövid áhitatot tartott.

Az ebéd a Gesztenyés-kertben a környékhez illő módon készített sztrapacska volt. (Többek véleménye szerint a keresztúri sztrapacska „természetesen” jobb!)

A délutáni program az ipolytarnóci ősmaradványok megtekintése volt. Cápafogakkal hintett tengerparti főveny, szubtrópusi erdő hatalmas, megkövesedett fái, egzotikus növénylenyomatok, ősvilági szörnyek lábnyomai, a vulkáni tufa áradatában összesült maradványok, s mindezek eredeti helyzetükben, egy geológiai tanösvény mentén ismerhetők meg.

Ipolytarnóc nevét a tövében 8 méter kerületű és közel 100 méter hosszúságúra becsült óriási megkövesült fa tette híressé. A helybeliek „Gyurtyánkő-lóczának” nevezték el, kővé válásáról varázslatos meséket szöttek. A fatörzs megkövesedését valójában a vulkáni rétegekből kioldódó, a fa anyagát átítató kovasav okozta. Az egykori óriásfenyő törzsének már csak három nagyobb töredékét láthatjuk eredeti helyzetében, nagy részét széthordták.

Igen érdekes volt az a két bemutató-csarnok, ahol a felszínre bukkanó homokkőben páratlan értékű őssalatti nyomok maradtak hátra. (A területen a tudósoknak 11 gerinces állatfaj – ősrorszarvú, őz, szarvasfélék, ragadozók és madarak – kb. 17 millió éves lábnyomait sikerült beazonosítaniuk!)

Megnéztük azt a térhatású (3D-s) vetítést, amely bemutatta, milyen lehetett a környék 17 millió évvel ezelőtt. A bejárat melletti moziteremben pedig egy fantasztikus virtuális időutazáson vehettünk részt a jövőben és a múltban. (Ez 4D-s mozi volt: hogy az illúzió teljes legyen, a képpel összhangban még az ülésünket is ide-oda rángatták!) És még egy érdekesség: a bejáratnál külön épületet emeltek annak a néhány mocsári ciprus törzs-maradványnak, melyet a bükkábrányi külszíni lignit bányában találtak.

Köszönjük az élményekkel teli, jó hangulatú kirándulást, a körültekintő szervezést, Istennek pedig külön a gyönyörű őszi időt!

Kedves Leendő Elsős Anyukák és Apukák!

Tudjuk, nehéz döntés előtt állnak, hiszen hamarosan iskolát kell választani gyermeküknek.

A mi iskolánk a

Podmaniczky János Evangélikus Óvoda és Általános Iskola

a Férihegyi úton, a Tanuszoda mellett található.

Nálunk mindkét első osztályban:

- **belekóstolhatnak** a gyermekek **az angol és német nyelvbe is**, majd ezt követően **dönthetnek**, hogy második osztálytól melyiket tanulják;
- nagy hangsúlyt fektetünk az **alapkészségek** elsajátítására, a **nevelésre**, melyet felekezet szerinti **hittan** órák támogatnak
- megvalósítjuk a **mindennapos testmozgást**, a szomszédos tanuszodában történő **úszásoktatást**, valamint részesei vagyunk a **Kölyökatlétika programnak** is.

Az ügyesen rajzolók a **művészeti osztályokban plusz rajzkörön vehetnek részt**, s később számos szakköri foglalkozás közül választhatnak.

Ha szeretnének minket jobban megismerni, vegyenek részt **OVI – SULI programunkon!**

A foglalkozássorozat célja, hogy a gyermekek és a szülők kötetlen, stresszmentes, családias légkörben ismerkedhessenek meg a leendő tanító néikkel: Badak-Páldi Annamária, Grnák Szilvia. Ezen alkalmakon bábbal, verssel, mesével, manuális tevékenységgel, játékokkal és érdekes feladatokkal várjuk az érdeklődőket.

Időpontok: 2013. január 17., 24., 31., február 7. (csütörtöki napokon) 16³⁰ – 17⁰⁰ óráig

Helyszín: 1173 Budapest, Férihegyi út 115.

Amennyiben felkeltettük érdeklődésüket, kérjük **2013. január 7-ig** jelentkezzenek a foglalkozásokra telefonon vagy az óvodákban kifüggesztett jelentkezési lapon.

Elérhetőségeink: 1173 Budapest Férihegyi út 115. Tel.: 256-2897

- december 2. 16 óra: ökumenikus gyertyagyújtás a Fő téren
 december 8. 17 óra: ökumenikus gyertyagyújtás a Fő téren
 december 15. 17 óra: ökumenikus gyertyagyújtás a Fő téren
 december 22. 17 óra: ökumenikus gyertyagyújtás a Fő téren

Gyülekezetünk Fő téri pavilonjában keresztyén könyvvásár lesz.

Nyitva tartása:

- december 8-tól hétköznap: 15–18 óráig
 szombaton: 10–18 óráig
 vasárnap: 15–18 óráig

december 8. 15–18 óra: kézműves gyermekdélután

december 16. 10.30: másodlelkész-iktató ünnepi istentisztelet
 (Ezen a vasárnapon csak Rákoskeresztúron tartunk istentiszteletet.)

december 16. 16 óra: szeretetvendégség
Hogyan ünnepelnek a finneknél? Darvas Anikó iskolalelkész előadása

BIBLIAI ESTÉK

- december 5. 17 óra: igét hirdet: Brebovszkyné Pintér Márta
 lelkész, női missziói referens
 december 12. 17 óra: igét hirdet: dr. Joób Máté lelkész

ZENÉS ADVENTI PROGRAMOK A KERESZTÚRI TEMPLOMBAN

- december 9. 16 óra: egyházzenei áhítat
 december 15. 16 óra: a Liszt Ferenc Kamarakórus adventi koncertje
 december 18. 17 óra: a Kőrösi Csoma Sándor Általános Iskola karácsonyi koncertje

ÜNNEPI ISTENTISZTELETI REND

- december 24. 17 óra: Rákoskeresztúr; 17 óra: Rákoshegy; 20.30: Rákoscsaba
 december 25. 9 óra: Rákoshegy; 9 óra: Rákoscsaba; 10.30: Rákoskeresztúr;
 11 óra: Rákosliget – úrvacsorai istentiszteletek
 december 26. időpontok: lásd 25-én – úrvacsorai istentiszteletek
 december 29. 16 óra: ifjúsági karácsony
 december 30. 18 óra: gyászistentisztelet Rákoskeresztúr, templom
 december 31. 17 óra: áhítat (az óév eseményei képekben)
 Rákoskeresztúr, gyülekezeti terem

2013. január 1. 9 óra: Rákoshegy; 9 óra: Rákoscsaba; 10.30: Rákoskeresztúr;
 11 óra: Rákosliget – úrvacsorai istentiszteletek

Látogassa gyakran a **megújult honlapunkat**:

<http://rakoskeresztur.lutheran.hu>

Ha még nem tagja, iratkozzon fel **levelezőlistánkra**, ehhez küldjön e-mailt a következő címre:

rakoskeresztur@lutheran.hu

SZOLGÁLATAINK

2012. május 1–október 31.

KERESZTELÉS

Jakubovics Míra, Köntös Roland János, Nagyistók Mia Laura, Csajkos Ajsa, Szabó Csaba, Garamszegi Zita, Nagy Eliza Danka, Vajda Szilvia, Tasnádi Nóra Szilvia, Barkóczy Csenge Veronika, Maszlen Márk Mátyás, Sziklai Liliána, Sziklai Boglárka, Kütreiber Anna Janka, Gyöngyösi Mátyás Flórián, Reich Mónika Regina, Varga Blanka Zsuzsanna, Fehér Flóra, Szalay Benedek Gábor, Kiss Kinga, Cserényi Nóra, Cserényi Lilla, Gecse Dominik István

ESKETÉS

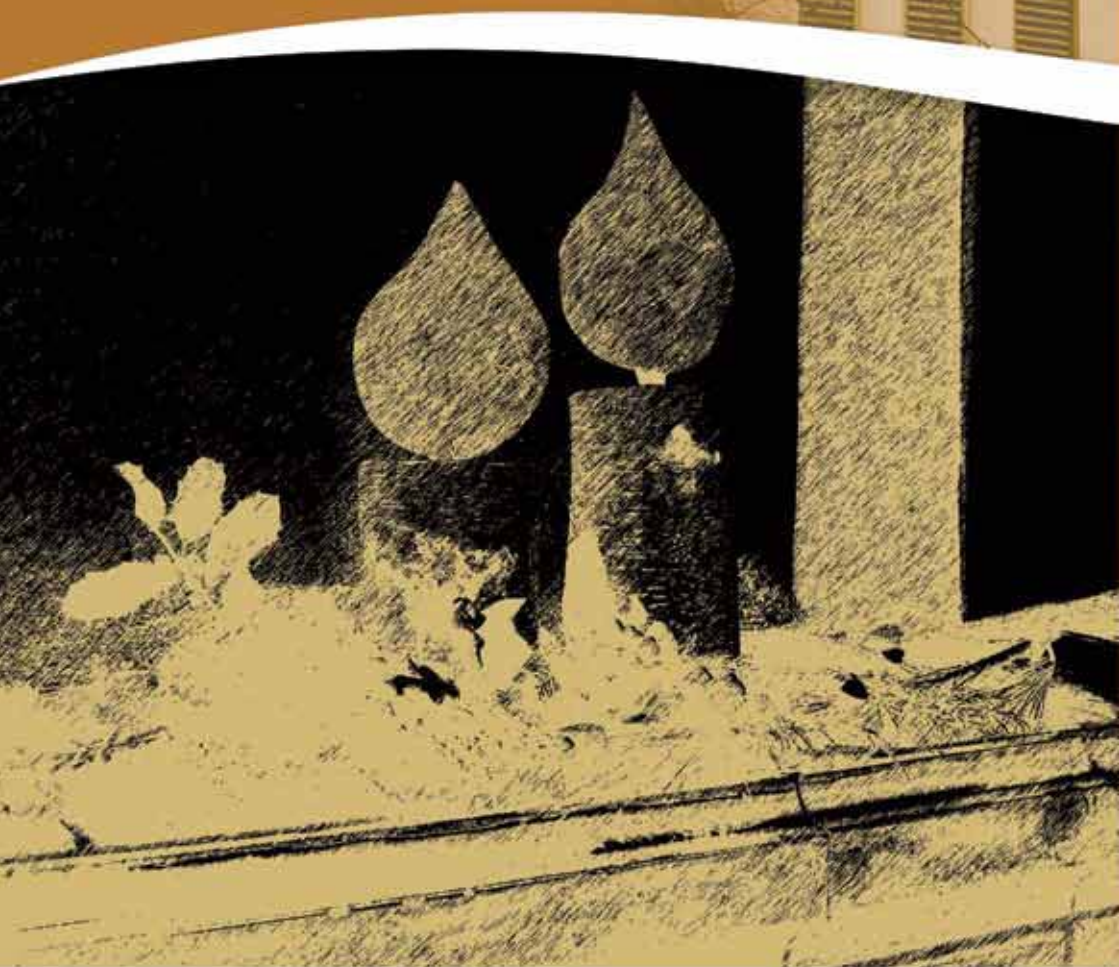
Papp Gergely – Keszei Éva Alexandra, Papp Endre - Kántor Edina, Tábi Tamás – Németh Veronika, Schlekmann Zsolt – Ivádi Viktória, Sárközi Tibor – Reich Mónika Regina, Tölgyesi Péter Gyula – Iván Bella Lia, Lőrinc Tamás – Kara Bernadett

TEMETÉS

Laukó István (82), Gehner Andrásné sz. Turcsán Borbála (80), Mundloch Mártonné sz. Laczkó Erzsébet (91), Derzbach József (83), Szabados István (83), Kapiás Ernőné sz. Ádám Erzsébet (88), Mészáros János (68), Szemők György (82), Turcsányi István (84), Horváth István András (93), Karsai Mihály (56), Tomasovszki Józsefné sz. Harmatos Ilona (86), Karminás Pál (91), Gubek Mihály (74), Bielik János (77), id. Csórik András (90), Csellár György (85), Zirkel Jánosné sz. Gébele Zsuzsanna (78), Wiszkidenszky András Lajos (65), Schleckmann Mihály (85), Lechner János (62), Kovalcsik István (62)

ERŐS VÁR A MI ISTENÜNK!

Gyülekezeti terjesztésben és használatra

Rákoskeresztúri Evangélikus Egyházközség

1173 Budapest, Bakancsos utca 2.

Nagyné Szeker Éva tel. (+36 20) 824-8021, E-mail: eva.szeker@lutheran.hu

Felelős kiadó: Nagyné Szeker Éva

Szerkeszti: a gyülekezet média-csoportja

Grafikai terv és tördelés: Balás Gyula és Erdészné Kárpáti Judit

Nyomdai kivitelezés: Áldási és Németh nyomda

Honlap: <http://rakoskeresztur.lutheran.hu>